

Vergaderjaar 1998–1999

26 215

Uitwisseling van recherche-informatie tussen CRI en politieregio's

Nr. 4

LIJST VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

Vastgesteld 11 maart 1999

De commissie voor de Rijksuitgaven¹ heeft over het rapport «Uitwisseling van recherche-informatie tussen CRI en politieregio's» de volgende vragen aan de minister van Justitie voorgelegd.

De minister heeft deze vragen, mede namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, bij brief van 11 februari 1999 beantwoord.

Vragen en antwoorden zijn, voorafgegaan door een inleiding van de minister, hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Van Walsem

De griffier van de commissie,
Van der Windt

¹ Samenstelling:

Leden: Rosenmöller (GL), Van Zijl (PvdA), Hillen (CDA), Witteveen-Hevinga (PvdA), ondervoorzitter, Van Heemst (PvdA), Hessing (VVD), Giskes (D66), Marijnissen (SP), Crone (PvdA), Van Dijke (RPF), Bakker (D66), Van Walsem (D66), voorzitter, Th. A. M. Meijer (CDA), De Haan (CDA), Wagenaar (PvdA), Van den Akker (CDA), Van Beek (VVD), Duijkers (PvdA), Verburg (CDA), Vendrik (GL), Remak (VVD), Weekers (VVD), Kuijper (PvdA), Udo (VVD), Blok (VVD).

Plv. leden: Harrewijn (GL), Van Zuijlen (PvdA), Ross-van Dorp (CDA), Koenders (PvdA), Bos (PvdA), Voûte-Droste (VVD), Lambrechts (D66), Kant (SP), Feenstra (PvdA), Schutte (GPV), Van der Vlies (SGP), Schimmel (D66), Stroeken (CDA), Wijjn (CDA), Van Dok-van Weele (PvdA), Rietkerk (CDA), O. P. G. Vos (VVD), Hamer (PvdA), Reitsma (CDA), Rabbæ (GL), Van Blerck-Woerdman (VVD), Geluk (VVD), Smits (PvdA), De Vries (VVD), Balemans (VVD).

Inleiding

Alvorens in te gaan op de vragen die uw Kamer heeft gesteld naar aanleiding van de uitgebrachte rapportage door de Algemene Rekenkamer inzake de uitwisseling van recherche-informatie tussen de CRI en politieregio's, hechten wij eraan enige opmerkingen van algemene aard te maken. Deze opmerkingen vormen het algemene kader waarbinnen de antwoorden op de afzonderlijke vragen beter kunnen worden geplaatst. De Algemene Rekenkamer heeft in 1985 eerder onderzoek verricht naar het functioneren van de toenmalige Centrale Recherche en Informatiedienst (CRI) die rechtstreeks ressorteerde onder het ministerie van Justitie. Aanleiding voor het onderzoek in 1997 vormden de signalen die de Algemene Rekenkamer hebben bereikt over het moeizame verloop van de reorganisaties die na het eerste onderzoek hebben plaatsgevonden alsmede de signalen over onvoldoende effectiviteit en efficiëntie van het recherchewerk.

De Algemene Rekenkamer merkt ter zake terecht zelf op dat in de tussenliggende periode er veel in organisatorische zin bij en rondom de CRI is veranderd. Niet in de laatste plaats willen wij daarbij noemen de grootscheepse reorganisatie waarmee 25 regionale politiekorpsen en het Korps landelijke politiediensten tot stand zijn gekomen. Vergelijking van de situatie in 1985 en die in 1997 was door het grote aantal wijzigingen op een groot aantal punten niet zinvol. De Algemene Rekenkamer kon dat tot op zekere hoogte wel doen op het punt van de informatie-uitwisseling over opsporing tussen de CRI en de regionale korpsen.

De bevindingen en conclusies van de Algemene Rekenkamer uit het tweede onderzoek hebben we op hoofdlijnen onderschreven. Het is echter evident dat de ingrijpende organisatorische veranderingen waarmee de CRI in de afgelopen jaren geconfronteerd is geweest niet zonder invloed zijn op de informatiehuishouding en dientengevolge op de informatie-uitwisseling. Een adequaat ingerichte informatiehuishouding op bovenregionaal en regionaal niveau en de afstemming en communicatiemogelijkheden zijn van vitaal belang voor het goed functioneren van politie en het Openbaar Ministerie. Om die reden is het Beleidsadviescollege Politie informatievoorziening (BPI) ingesteld in 1992 door de toenmalige ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken. Dit college, dat onder voorzitterschap stond van de heer drs.

L. A. M. H. Hermans, heeft in 1995 aan onze ambtsvoorgangers advies uitgebracht over de inrichting van de politieke informatievoorziening. Tal van de afzonderlijke deeladviezen, die onder meer betrekking hebben op informatie-uitwisseling en afstemming van informatiestromen, hebben onze ambtsvoorgangers overgenomen en bevinden zich nog steeds in uitvoering.

Over de stand van zaken in de politieke informatiehuishouding en de ontwikkelingen daarin zullen wij u, eind februari, in een afzonderlijke brief informeren.

Het belang dat wij, maar ook de korpsen en het Openbaar Ministerie, hechten aan een goed ingerichte politieke informatievoorziening waar het gaat om informatie ten aanzien van opsporing en vervolging komt voorts tot uiting in het project Aanpak Bedrijfsvoering Recherche Informatiehuishouding (ABRIO). Dit project, dat zich richt op de blijvende verbetering en waarborging van de efficiëntie, effectiviteit en kwaliteit van het rechercheproces en dat zich voltrekt in de gehele strafrechtsketen, is een door ons ondersteund initiatief van de korpsen en het Openbaar Ministerie.

Het belang van een goed ingerichte politieke informatiehuishouding hebben wij tenslotte onderstreept in het Beleidsplan Nederlandse Politie 1999–2002 waarin verbeteringen in organisatie en bedrijfsvoering en de daarbij behorende informatiehuishouding door ons tot prioriteit zijn verheven in de randvoorwaardelijke sfeer.

De aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer om pilots op te zetten hebben wij overgenomen. Het ABRIO project zal als paraplu fungeren en met de start van de pilots zal tevens meer snelheid gebracht worden in de ontwikkelingen binnen ABRIO.

Het verheugt ons zeer dat de pilots kunnen rekenen op een brede ondersteuning in het veld. De Raad van Hoofdcommissarissen heeft inmiddels de contouren gezet voor de vormgeving en de invulling van de pilots. De raad draagt een bredere oplossing aan die niet alleen moet leiden tot een betere politieke informatievoorziening, maar ook tot een samenwerking tussen alle korpsen op het operationele vlak waar het gaat om de aanpak van middencriminaliteit.

Het vorenstaande in ogeschouw genomen zien wij de bevindingen, conclusies en aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer als een extra stimulans om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Wat heeft het overleg tussen de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de regionale korpschefs, korpsbeheerders en het KLPD over de aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer inmiddels opgeleverd? (algemeen) (1)

Wat gebeurt er met de constatering dat er gebrek aan vertrouwen is en dat de wil tot samenwerking binnen de Nederlandse politie ontbreekt? (blz. 11) (20)

Naar aanleiding van het rapport van de Algemene Rekenkamer heeft de Raad van Hoofdcommissarissen het initiatief genomen om te bezien wat de conclusies en aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer betekenen voor de bovenregionale criminaliteitsbestrijding.

Dit heeft er toe geleid dat van die zijde een voorstel is opgesteld over de wijze waarop de bovenregionale criminaliteitsbestrijding en de daarbij behorende informatiehuishouding op de meest perspectiefrijke wijze inhoud kan worden gegeven.

In een tussenmelding, op 9 december 1998, geeft de Raad van Hoofdcommissarissen aan dat hij de in het rapport gesignaleerde tekortkomingen en knelpunten tot zijn verantwoordelijkheid rekent. Verder wordt aangegeven op welke wijze hij de gesignaleerde problemen denkt aan te pakken. Het gaat hierbij onder meer om de opbouw, het onderhoud en voeding van een informatieknooppunt Nederlandse Politie, ondergebracht bij het KLPD, het opzetten van door de Algemene Rekenkamer aanbevolen pilots voor informatie-uitwisseling voor de onderwerpen: overvallen, mensenhandel/vrouwenhandel, kinderpornografie, synthetische drugs, vuurwapens, woninginbraken, voertuigcriminaliteit en milieu en de inzet van operationele en operationeel ondersteunende capaciteit.

Voor de ontwikkeling en opzet van de pilots stellen de regiokorpsen 1% van het budget beschikbaar.

De uitgewerkte voorstellen worden zeer binnenkort voorgelegd aan het Korpsbeheerdersberaad en het Hoofdofficierenberaad waarna besluitvorming zal kunnen plaatsvinden.

Dit laat overigens onverlet dat, zoals wij hiervoor reeds aangegeven hebben, de ontwikkeling en uitvoering van in gang gezette plannen en acties om te komen tot een verbetering van de recherche-informatiehuishouding gewoon doorgaan.

De voorgestelde aanpak door de Raad van Hoofdcommissarissen geeft aan dat duidelijk een besef aanwezig is over de noodzaak tot samenwerken en dat de wil daartoe nadrukkelijk aanwezig is. Wij beoordelen deze aanzet als positief en zullen de ontwikkelingen op de voet blijven volgen.

2

Is de regering bereid ieder kwartaal een voortgangsrapportage aan de Tweede Kamer voor te leggen over de verdere ontwikkelingen binnen de Centrale Recherche Informatie (CRI)? (algemeen)

De bereidheid tot het rapporteren aan uw Kamer over de verdere ontwikkelingen binnen de CRI is uiteraard ten volle aanwezig. Wij stellen evenwel voor de frequentie te bepalen op één maal per jaar waarbij gebruik gemaakt wordt van de begrotingscyclus. Als bijlage bij de Rijksbegroting, hoofdstuk VI, en na overgang van het KLPD naar Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, bij hoofdstuk VII kan dan worden aangegeven welke (nieuwe) ontwikkelingen zich hebben voorgedaan binnen maar ook buiten de CRI die in relatie staan tot de problematiek waarover de Algemene Rekenkamer heeft gerapporteerd.

3

Hoe komt het dat de in 1994 gewijzigde organisatie beheersstructuur niet tot substantiële verbeteringen in de taakuitoefening van de CRI hebben geleid? Moet de oorzaak eerder worden gezocht in de kwaliteit van het politiemangement? Zo ja, welke maatregelen overweegt de regering te nemen (blz. 7).

Zoals het Algemene Rekenkamer Rapport aangeeft is binnen de CRI met name het proces van informatieverdeling onvoldoende van de grond gekomen. Dit betekent echter niet dat de gewijzigde organisatie- en beheersstructuur niet tot verbetering van de taakuitoefening van de CRI in zijn geheel heeft geleid. Zo heeft de Rekenkamer bij het opsporings-systeem (OPS) duidelijke verbeteringen aangetroffen en is een aantal diensten en afdelingen, bijvoorbeeld de dienst Bijzondere Recherchezaken en de afdeling Dactyloscopie in het geheel niet onderzocht. Het rapport geeft aan dat de knelpunten in het recherche-informatieproces niet door de CRI alleen kunnen worden opgelost. Het begint in de politiekorpsen en gaat vervolgens om het samenspel zowel tussen de politiekorpsen onderling als tussen de politiekorpsen en de CRI. Gelet op de complexiteit van de materie gaat het ons daarbij te ver om te stellen dat de oorzaak uitsluitend gezocht moet worden in de kwaliteit van het politiemangement.

4

Voor de uitvoerende taken beschikt de CRI in 1996 over een materieel budget van bijna 19 miljoen en in 1997 van bijna 25 miljoen. Wat is de reden van de stijging van 6 miljoen (ca 25%) in een jaar? (blz. 8)

De in het rapport op pagina 8 genoemde materiële budgetten van de CRI ad f 19 miljoen (1996) en ad f 25 miljoen (1997) blijken abusievelijk door de Algemene Rekenkamer te zijn verwisseld met die van de divisie Mobiliteit (bron pagina 66 jaarverslag KLPD 1997).

De juiste materiële budgetten zijn f 17,4 miljoen (1996) en f 26 miljoen (1997).

De toename van deze budgetten kan als volgt worden verklaard. In 1996 was de automatiseringsfunctie voor het KLPD centraal georganiseerd en ondergebracht bij de Dienst informatie & Automatisering Services Politie (DIASP). In 1997 zijn deze taken en budgetten overgedragen aan de divisies. Voor de CRI bedraagt het overgedragen budget ca. f 5,9 miljoen structureel en ca. f 2,6 miljoen incidenteel voor achterstallige betaling van facturen van de DIASP.

5, 16 en 17

*Hoe functioneert het Platform Politiële Informatievoorziening? (5)
Hoe kan het dat er zulke grote verschillen op het terrein van automatisering bestaan tussen de politieregio's dat deze vaak onderling niet compatibel zijn? Is er nooit sprake geweest van coördinatie? Zo neen, waarom niet, zo ja, waarom heeft deze dan kennelijk gefaald? (blz. 11) (16)
Hoe gaat de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties als uiteindelijke politiekorpsbeheerder de politiele infohuishouding ordenen en uniformeren? Kan inzicht worden gegeven in de te verwachten kosten van een dergelijke operatie? (blz. 11) (17)*

De ontwikkelingen en de inspanningen op het gebied van de politiele informatievoorziening hebben sinds 1994 in het teken gestaan van de gevolgen en de doelstellingen van de reorganisatie van ons politiebestedel. Uit de 148 gemeentelijke politiekorpsen en het Korps Rijkspolitie zijn 25 regionale korpsen en het Korps landelijke Politiediensten gevormd. De integratie van het beheer van deze 26 korpsen heeft veel aandacht gevraagd en inspanningen gekost. Begrijpelijk is dat de korpsen ook op

het gebied van ICT de prioriteit in eerste instantie hebben gelegd bij het aanpakken van de versnippering op het niveau van het eigen korps, op welk niveau de nieuw geformuleerde primaire verantwoordelijkheid voor het beheer is neergelegd. Begrijpelijk is dus ook dat over het algemeen de regionale infrastructuur en de regionale systemen zijn gericht op de ondersteuning van de primaire processen en de bedrijfsvoering op regionaal niveau. Deze ontwikkeling heeft echter betekend dat er zich een divergentie tussen de regio's onderling heeft voorgedaan en dat daardoor de bovenregionale functionaliteit van de informatievoorziening en de samenwerking tussen de korpsen enigszins in het gedrang is gekomen. Wij tekenen bij deze gescheiden ontwikkeling aan dat zij hoort bij de ontwikkelingsfase waarin de Nederlandse politie zich op het gebied van de informatisering heeft bevonden. Het is dus geen verwijt aan het adres van de verantwoordelijke korpsbeheerders en korpschefs. Een rol speelt ook dat de formele context van ons nieuwe politiebestedel geen duidelijk kader biedt voor de toedeling van de beheersmatige verantwoordelijkheid voor de politieke informatievoorziening op het bovenof interregionale niveau. In het bijzonder is de verantwoordelijkheid van de rijksoverheid versus die van de korpsen niet uitgekristalliseerd. Bovendien trekken de technische ontwikkelingen op het gebied van ICT zich als het ware weinig aan van de formele begrenzingen van verantwoordelijkheden en zeggenschap. Voornoemde divergentie zien we ook terug in verschillen in de snelheid waarmee de verschillende korpsen zich op het gebied van ICT ontwikkelen, waarbij het algemene beeld is dat de kleinere korpsen het tempo van de grote randstedelijke korpsen moeilijk kunnen bijbenen. Bovengenoemde omstandigheden hebben geen blokkade voor initiatieven en activiteiten opgeleverd. Integendeel, er gebeurt veel en er worden ook resultaten geboekt. De noodzaak van afstemming en samenwerking is tot alle betrokkenen doorgedrongen. Het Korpsbeheerdersberaad, de raad van Hoofdcommissarissen en het Hoofdofficierenberaad zijn overgegaan tot de oprichting van een Platform Politieke Informatievoorziening, inmiddels genoemd Platform ICT. Vanuit dit platform zijn reeds meerdere impulsen uitgegaan in de richting van de korpsen. Een voorbeeld hiervan is de oprichting in 1997 van het Expertisecentrum Informatiebeveiliging Nederlandse Politie. Aan de kant van het Rijk hebben de werkzaamheden geresulteerd in de oprichting in 1996 van de Regiecommissie Standaardisatie Politieke Informatievoorziening en van de Informatie Communicatie Technologie Organisatie (ITO) als agentschap van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. De ITO kan worden gezien als de serviceorganisatie en het kenniscentrum op het gebied van ICT voor het hele Openbare Orde en Veiligheid-veld. In de in het algemene deel genoemde brief over de politieke informatievoorziening, die wij u deze maand willen aanbieden, gaan wij verder in op de stand van zaken met betrekking tot dit onderwerp en op welke punten gezamenlijk aan verbetering en verdere ontwikkeling moet worden gewerkt.

6 en 37

Hoe functioneert de informatievoorziening tussen de CRI en de politieke en justitiële diensten en instellingen in het buitenland? Zijn er juridische en praktische belemmeringen? Zo ja, hoe kunnen deze worden weggenomen? (blz. 8) (6)

Kan worden aangegeven in welke mate de CRI op bevredigende wijze kan voldoen aan een buitenlands rechtshulpverzoek? Hoeveel van deze verzoeken bereiken de CRI jaarlijks? Kan aan al deze verzoeken worden voldaan? binnen hoeveel tijd worden buitenlandse rechtshulpverzoeken afgewerkt? (blz. 17) (37)

De CRI heeft in 1997 ongeveer 38 000 rechtshulpverzoeken ontvangen inclusief de verzoeken om politieke informatie die hiervan het overgrote deel uitmaken.

Bij de ontvangst wordt een onderscheid gemaakt in de mate van urgentie en het karakter van het verzoek. De spoedeisende gevallen worden met de grootst mogelijke prioriteit behandeld.

Als norm hanteert de CRI voor zeer dringende berichten een wachttijd van 2 minuten, voor dringende berichten een wachttijd van 15 minuten en voor normale berichten een wachttijd van 30 minuten.

De informatie-uitwisseling tussen de CRI en buitenlandse politieke en justitiële diensten naar aanleiding van voormelde verzoeken dient in termen van taken en verantwoordelijkheden in twee categorieën te worden verdeeld. In de eerste categorie vervult de CRI een facilitaire rol in de samenwerking tussen Nederlandse politieke diensten en het Openbaar Ministerie en hun buitenlandse counterparts. Deze taak komt voort uit de aanwijzing van de CRI als nationaal bureau voor Interpol, Europol en Schengen samenwerking en uit verdragsrechtelijke regelingen waarin de samenwerking tussen justitiële autoriteiten in de verdragsstaten kan geschieden met gebruikmaking van de Interpol verdragen.

Voor berichten uit de eerste categorie die voor nadere informatie of afhandeling doorgezonden moeten worden naar de regio's of het openbaar ministerie is de CRI afhankelijk van de voortvarendheid waarmee dit door de desbetreffende regio en/of het Openbaar Ministerie het verzoek wordt opgepakt. Voor een normaal verzoek betekent dit dat de afhandeling gemiddeld binnen 3 weken is afgerond. De CRI hanteert bij uitblijven van een reactie op een dergelijk verzoek een rappel systeem dat elk bericht volgt en de afhandelaar aanmaant tot actie. Hierbij dient wel te worden aangetekend dat er enerzijds soms sprake is van rechtshulpverzoeken over feiten die binnen het Nederlandse opsporings- en vervolgingsbeleid een zeer lage prioriteit hebben (bijvoorbeeld diefstal van 3 postzegels van f 0,60 met schade aan een brievenbus ter waarde van f 156,-) en die dus bij voortduring blijven liggen wachten op afhandeling; terwijl anderzijds, in ernstige spoedeisende gevallen, de CRI direct in contact treedt met de desbetreffende regio en/of Openbaar Ministerie en de zaak direct blijft volgen om verzekerd te zijn van een adequate afhandeling van het verzoek (bijvoorbeeld bij internationale aanhoudingsacties van zware criminele drugshandelaars). Aangezien de verantwoordelijkheid voor de inhoudelijke kwaliteit en tijdigheid van de afhandeling en deze categorie primair in handen ligt bij de lokale politie cq het OM heeft de CRI – afgezien van de voormelde rappel- functie – geen inhoudelijke verantwoordelijkheid. Dit laat onverlet dat indien uit marginale toetsing blijkt dat het verzoek onjuist of onvolledig is beantwoord de CRI de verzender daarop zal aanspreken.

Voor rechtshulpverzoeken van de tweede categorie, die geen gecompliceerde vraagstelling bevatten en die de CRI zelfstandig kan afdoen, wordt gerekend met een afhandelingstijd tijd van enkele minuten tot maximaal 2 uur voor zeer dringende berichten, van maximaal 12 uur voor dringende berichten en van maximaal 2 x 24 uur voor normale berichten.

Ten aanzien van de rol van de CRI in dezen bestaan er geen noemenswaardige juridische of praktische belemmeringen. In de informatie-uitwisseling tussen Nederlandse en buitenlandse politieke en justitiële autoriteiten in het algemeen komen juridische belemmeringen met name voor in de informatie-uitwisseling met landen waarmee Nederland geen verdragsrechtelijke relatie heeft. De verstrekking stuit dan vaak af op het feit dat deze landen niet voldoen aan de door Nederland gestelde normen met betrekking tot de bescherming van de persoonsgegevens en de bescherming van de rechten van de mens. De CRI overlegt in dergelijke

gevallen met het Landelijk Parket i.o. van het Openbaar Ministerie en het bureau Internationale rechtshulp in strafzaken van het ministerie van Justitie over de vraag of verstrekking van informatie mogelijk en wenselijk is.

7 en 8

Taken ten aanzien van de verandering en vernieuwing van de landelijke recherche-informatiehuishouding zijn beleidsmatig en organisatorisch niet aan de CRI toebedeeld. De CRI heeft geen sturende rol in de verbetering van de recherche-informatiehuishouding.

Waarom is voor deze constructie gekozen? Oordeelt de regering dit nog langer een wenselijke situatie en zo neen, welke maatregelen worden genomen ter verandering hiervan? (blz. 8) (7)

Taken ten aanzien van de verandering en vernieuwing van de landelijke recherche-informatiehuishouding zijn beleidsmatig en organisatorisch niet aan de CRI toebedeeld. De CRI heeft geen sturende rol in de verbetering van de recherche-informatiehuishouding.

Waarom is voor deze constructie gekozen? Beschouwt de regering dit als een manco? (blz. 8) (8)

Veranderingen en vernieuwing van de landelijke recherche-informatiehuishouding zijn mede een verantwoordelijkheid van de regiokorpsen en het KLPD gezamenlijk waarvoor de korpschefs aanspreekbaar zijn. Deze gedeelde verantwoordelijkheid dient ook in de sturing van dit proces tot uiting te komen. Met name waar het de sturing betreft ligt er een bijzondere verantwoordelijkheid bij het Openbaar Ministerie. Een direct sturende rol in de beleidsbepaling door alleen de CRI heeft grote risico's voor een goed draagvlak en is dan ook niet goed mogelijk. Desalniettemin is duidelijk dat de door de Algemene Rekenkamer gesignaleerde situatie verbetering behoeft. In dit licht gezien verdient het voorstel van de Raad van Hoofdcommissarissen om deze sturing plaats te laten vinden door een college vanuit de Raad van Hoofdcommissarissen (3 leden waaronder de korpschef van het KLPD) en het OM (3 leden waaronder het landelijk parket), waardering en nadere bestudering.

9 en 21

Onderschrijft het kabinet de analyse van de Algemene Rekenkamer dat er sprake is van «emotionele en uit de politiecultuur voortvloeiende weerstanden tegen nauwere samenwerking tussen CRI en politieregio's en regio's onderling»? Gaf de Parlementaire Enquêtecommissie Opsporingsmethoden al niet aanleiding op dit soort verschijnselen zeer alert te zijn? Wat is er gedaan om deze cultuur gunstig te beïnvloeden? (blz. 9) (9)

De problemen bij de CRI worden voor een deel veroorzaakt door «emotionele en uit de politiecultuur voortvloeiende weerstanden tegen nauwere CRI en regio's en regio's onderling». Deze weerstanden zitten met andere woorden «tussen de oortjes», die met proefprojecten of organisatiewijzigingen niet lijken te kunnen worden opgeheven. Hoe denkt de regering de gewraakte politiecultuur te veranderen? Hoe gaat de regering het «onvoldoende bewustzijn van de vraagstukken» te lijf? (blz. 11) (21)

Wij onderschrijven de constatering dat de problemen met betrekking tot de informatiehuishouding mede worden veroorzaakt door factoren die zijn terug te voeren op «de politiecultuur». Een voorbeeld hiervan is dat politiemensen in zijn algemeenheid en vanuit hun professionele achtergrond bevreesd zijn om vertrouwelijke informatie die betrekking heeft op een lopend onderzoek, aan anderen af te staan. De achterliggende gedachte, dat des te meer mensen kennis hebben van de informatie, des

te groter het risico is dat de informatie uitlekt en daardoor het onderzoek kan mislukken, is op zich logisch en juist. Deze beroepsmatige neiging tot terughoudendheid, die wij in zijn algemeenheid kunnen waarderen, verklaart naar ons oordeel voor een deel de in het rapport geschetste problematiek.

Daarnaast spelen er naar onze mening twee andere factoren een rol. De eerste is dat het vanuit de verschillende posities (lokaal, regionaal of landelijk) en verantwoordelijkheden (OM, politie of bestuur) niet altijd duidelijk is welke informatie precies uitgewisseld moet worden. Dit is van belang, omdat het uitwisselen van niet relevante informatie ook verstorend kan werken.

De tweede factor is dat personen die over informatie beschikken, of de organisaties waarvoor zij werken, kennelijk niet altijd het belang of de noodzaak inzien van de uitwisseling van deze informatie.

In de afgelopen jaren zijn er diverse pogingen gedaan om hierin verandering te brengen en de afstand tussen de CRI en de regiokorpsen op deze punten te verkleinen. Bij dit laatste kan onder meer worden gedacht aan de oprichting van de vijf regionale knooppunten. Uit het onderzoek van de Rekenkamer blijkt dat dit onvoldoende is geweest. Recent is de CRI overgegaan tot de inrichting in elke regio van een Recherche Informatie Bureau (RIB) als vooruitgeschoven post van de CRI.

Een cultuurverandering bewerkstelligen is in zijn algemeenheid een ingewikkeld proces, waarbij een aantal factoren een positieve rol kan spelen. Zo is het van groot belang dat er een proces van bewustwording ten aanzien van de problematiek optreedt. Daarnaast kunnen wijzigingen in de structuur van de organisatie een bijdrage aan cultuurverandering leveren, evenals benoemingen en opleidingen.

Bovengenoemde punten zijn en worden meegenomen in het zoeken naar de oplossingen voor de problematiek. Positief punt is dat de verschijning van het Rekenkamerrapport op zich al een begin van een cultuuromslag teweeg heeft gebracht. Dit blijkt onder meer uit het door ons in de inleiding genoemde initiatief van de Raad van Hoofdcommissarissen. Voor deze onderwerpen zal worden nagegaan welke informatie op welke wijze het beste kan worden uitgewisseld.

Voorts achten wij het van belang dat er bij de instroom van nieuwe mensen, zowel bij de regionale korpsen als bij het KLPD, wordt gelet op de attitude met betrekking tot samenwerking. Het overbrengen van aandacht voor samenwerking tussen politie-eenheden onderling en ook voor samenwerking tussen politie en andere maatschappelijke organisaties en instellingen dient naar ons oordeel een integraal onderdeel te zijn van de politieopleidingen.

10

In welke mate is tijd en geld besteed aan diegenen die verantwoordelijk zijn voor de uitwisseling van recherche-informatie? Heeft iedereen die hier een taak heeft een adequate opleiding terzake gehad? (blz. 9)

Naast de recherche-opleidingen die binnen de politiekorpsen als training op de werkplek in eigen beheer gegeven worden, verzorgt de Rechercheschool jaarlijks voor ruim 6700 studenten/cursisten recherche-opleidingen variërend van ééndaagse seminars tot meerweekse opleidingen. In vrijwel al deze opleidingen komt de uitwisseling van recherche-informatie aan de orde. In financiële zin wordt door de Rechercheschool jaarlijks 15 miljoen besteed aan speciale recherche-opleidingen en f 18 miljoen aan de leergang georganiseerde criminaliteit.

In het algemeen geldt dat personen die met recherche-informatie werken moeten voldoen aan een aantal opleidingseisen. Zo dient iedere CID-rechercheur ten minste de CID-cursus te hebben gevolgd.

Voor de CRI geldt dat alle personen die binnen deze divisie met recherche-informatie werken minimaal de CID-cursus en de cursus Internationale

Rechtshulp aan de Rechercheschool gevolgd moeten hebben. Tevens dienen zij te beschikken over een goede kennis van de privacy-wetgeving. Voor vele CRI-ers geldt dat zij zijn betrokken bij het geven van onderricht en voorlichting over wet- en regelgeving in relatie tot de uitwisseling van recherche-informatie.

11, 12, 13 en 14

De regio's leveren onvoldoende onderliggende gegevens en geven mutaties onvoldoende door. Wat is de reden van de verschillen tussen de regio's en is er een relatie met de politiesterkte? (blz. 9) (11)

Kan de regering mededelen of, en zo ja hoeveel opsporingsonderzoeken en ter zake van welke strafbare feiten complexen, door het onvoldoende functioneren van de CRI zijn stukgelopen en/of niet tot (verdere) vervolging dan wel tot veroordeling hebben geleid? Het rapport van de Algemene Rekenkamer geeft immers aan, dat de helft van de gegevens niet of niet meer juist is (blz. 9). Is inmiddels een deugdelijk nummerings- en naamgevingssysteem algemeen ingevoerd? Functioneert het zoekregime in het bestand inmiddels wel? (blz. 9) (12)

Waarom bleken er aanzienlijke verschillen tussen de regio's en de mate waarin zij informatierapporten van landelijke belang achtten? Waarom is er geen standaardisering van informatie formulier en codering? (blz. 10) (13)

Wat is de feitelijke reden waarom er slechts in beperkte mate informatie rapporten worden toegezonden? (blz. 10)

Naast de reeds in antwoord op de vragen 9 en 21 genoemde verklaringen is het verschil tussen de regio's met betrekking tot hetgeen zij aan de CRI aanleveren, tevens afhankelijk van de motivatie van de betrokken functionarissen. Indien men in eerdere onderzoeken het nut van een goede informatie-uitwisseling zelf direct heeft ervaren dan is er over het algemeen een veel grotere bereidheid tot informatie-uitwisseling. Er bestaat daarbij geen relatie tot de politiesterkte. Er zijn ons geen gevallen bekend van stukgelopen opsporingsonderzoeken of vervolgingen ten gevolge van de door de Algemene Rekenkamer gesignaleerde tekortkomingen.

De informatieformulieren en codering zijn landelijk gestandaardiseerd. De richtlijnen voor de invulling hiervan worden echter slechts voor een deel goed opgevolgd.

Door een aantal informatie technische maatregelen en maatregelen ten aanzien van de inrichting van RIB's binnen de regionale informatiedesks, is de terugkoppeling naar de regio's en de registratie van rechercheonderzoeken inmiddels aanmerkelijk verbeterd.

Zo is het aantal geregistreerde rechercheonderzoeken sedert het onderzoek van de Algemene Rekenkamer, van 1213 onderzoeken in 1997, gestegen met ruim 80% naar 2200 onderzoeken begin oktober 1998. Deze stijging wordt mede veroorzaakt doordat sedert de tweede helft van 1997 de regio's de gegevens van de Meldingen Recherche Onderzoeken (MRO's) vanuit hun eigen regionale recherche systemen elektronisch kunnen aanleveren.

Medio november 1998 gebeurde dit door 20 regiokorpsen en 3 landelijke diensten waarbij de gegevens uit de MRO's automatisch vergeleken worden met het bij de divisie CRI aanwezige bestand en eventuele «hits» automatisch teruggedownload worden aan de regio's.

De laatste verbetering op dit punt is de op 23 november jl. onder ABRIO uitgebracht landelijke applicatie Verwijzingsindex Recherche Onderzoeken en Subjecten (VROS) die in januari 1999 zal worden gepositioneerd bij de regionale informatiedesks. In deze index worden niet alleen onderzoeken met betrekking tot CID-subjecten opgenomen maar ook alle onderzoeken

die langer duren dan een week en die gericht zijn op misdrijven waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten.

Als gevolg van de elektronische aanlevering van onderzoeksgegevens vanuit regionale recherche-applicaties worden het regionale nummer en de regionale naam van het onderzoek rechtstreeks overgenomen in de landelijke applicatie, hetgeen tot effect heeft dat de door de Algemene Rekenkamer gesignaleerde problemen m.b.t. naamgeving, nummering en zoekregime thans niet meer bestaan.

15

Wie controleert (en hoe vaak) de naleving van de relevante regelgeving? Is deze regelgeving op zichzelf overigens voldoende en voldoende duidelijk? (blz. 11)

Eerstverantwoordelijke bij informatie-uitwisseling zijn de lokale autoriteiten.

Zo geldt voor de uitwisseling van CID-informatie, de CID-regeling met een belangrijke controlefunctie voor de CID-officieren van Justitie en met op nationaal niveau de landelijke CID-officier van Justitie die nauw betrokken zijn bij het functioneren van de CID-en. Daarnaast zijn er een aantal wettelijke bepalingen inzake informatieverstrekking vastgelegd in het Wetboek van Strafvordering en de Wet Politierregisters. Voorts is op 30 september 1998 de Regeling Opsporingsinformatie regionale politiekorpsen van kracht geworden Bij verstrekking aan het buitenland beperkt de CRI zich tot de controle of de vereiste toetsing heeft plaatsgevonden. Voor de inhoudelijkheid van de informatie blijft de betreffende autoriteit verantwoordelijk Het wettelijk kader van de regelgeving is naar ons oordeel op zich voldoende duidelijk.

18

Wat gebeurt er met de onvoldoende heldere organisatorische en juridische situatie rond het doorgeven van recherche-informatie en het ontbreken van een heldere juridisch kader en het onvoldoende duidelijk vastleggen van de taken en verplichtingen van de actoren? (blz. 11)

In de inleiding hebben wij aangegeven dat er een afzonderlijk brief de Tweede Kamer zal worden aangeboden over de stand van zaken rond en de ontwikkelingen in de politieke-informatievoorziening. Daarin zullen wij ingaan op de in de vraag genoemde onderwerpen en zullen wij tevens aangeven op welke wijze en binnen welke randvoorwaarden wij de geconstateerde knelpunten denken weg te nemen. De richting daartoe hebben wij al uitgezet in het meergenoemde Beleidsplan Nederlandse Politie 1999–2002. Daarin hebben wij aangegeven dat er een waarborg zal moeten zijn dat de korpsen wat informatiehuishouding en bedrijfsvoering en de producten die daaruit voortkomen betreft, onderling vergelijkbaar, transparant en nationaal eenduidig moeten zijn. Daarvoor zullen kaders worden ontwikkeld en zal toezicht gehouden worden op naleving hiervan.

19

Is het zogenaamde Informatie Productie Systeem thans wel geïmplementeerd? (blz. 11)

Ja. Het systeem is in november 1997 geïmplementeerd.

22 en 24

Zal onderzoek plaatsvinden naar de informatiebehoeften van politie-regio's? (blz. 12) (22)

Waarom heeft de CRI onvoldoende onderzoek gedaan naar en overleg gevoerd over de informatiebehoeften? (blz. 12) (24)

Naast de onderzoeken die de CRI gedaan heeft naar de informatie behoefte van de regio's, maar die volgens de Algemene Rekenkamer onvoldoende geweest zijn, zijn er de afgelopen perioden diverse onderzoeken gedaan en rapportages uitgebracht over de recherche-informatiebehoefte van de Nederlandse politie.

Dit betreft onder meer:

- de rapportages van het beleidsadviescollege Politiële informatievoorziening;
- de rapportages van het platform Politiële informatievoorziening;
- de rapportages van het project ACCACIA (Adviescommissie Criminaliteit [ACC] en Commissie Informatie en Automatisering [CIA]);
- de rapportages van het project Kwaliteit Recherche;
- de rapportages aan en van de Regiecommissie Standaardisatie Politiële Informatievoorziening.

In dit licht bezien achten wij een verantwoorde en goede uitvoering van de aanbevelingen van deze rapportages op dit moment meer opportuun dan het opnieuw instellen van een onderzoek naar de informatiebehoefte. De CRI heeft in 1996 en later, aan de hand van de CRI «Koersnotitie», overleg gevoerd met de leiding van elk regiokorps, de kernteams, de Koninklijke Marechaussee, de bijzondere opsporingsdiensten, het Openbaar Ministerie en de departementen van Justitie en van Binnenlandse Zaken.

Het heeft daarna, naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer, ontbroken aan het doorwerken van deze consultatieronden naar het uitvoerende niveau van de regio's.

De oorzaak daarvan ligt niet alleen bij de CRI, die een aantal initiatieven genomen heeft, maar tevens bij de regiokorpsen waarvan een aantal nog bezig was intern orde op zaken te stellen na de grote reorganisatie van 1994.

23 en 25

Deelt het kabinet de opvatting van de Algemene Rekenkamer dat voor de langere termijn de aanwezigheid en continuïteit van specialistische recherchedeskundigheid onvoldoende gewaarborgd zijn? Zo ja, hoe kan dat worden gekeerd?

Hoe waarborgt u over de lange termijn de aanwezigheid en continuïteit van specialistische recherchedeskundigheid.

Er zijn tal van ontwikkelingen die in gang zijn gezet waarin specialismen worden versterkt in de organisatie van de Nederlandse Politie. Als voorbeelden kunnen wij noemen, de versterking in kwantitatieve en kwalitatieve zin van financieel-economische deskundigheid ten behoeve van de fraudebestrijding en de ontnemingswetgeving, de eisen die gesteld worden aan de jeugd- en zedenzorg en het in ontwikkeling zijnde specialisme voor de aanpak van computercriminaliteit in al zijn verschijningsvormen. In relatie tot de twee laatstgenoemde onderwerpen hebben wij het initiatief ondersteund van de Raad van Hoofdcommissarissen en het College van Procureurs-generaal voor een gezamenlijke aanpak van kinderpornografie met name op het Internet. Doel van de dit jaar te starten pilot waarover de Minister van Justitie u onlangs heeft geïnformeerd ligt, naast operationele doelstellingen, in het verwerven van kennis en kunde voor het effectief aanpakken van deze misdadaadvorm.

De beantwoording van de vraag over de waarborging van de specialistische recherchedeskundigheid op termijn spitst zich toe op opleiding, rechtspositie en loopbaanbeleid. In de opleidings sfeer worden er door het LSOP tal van opleidingen aangeboden die zich richten op bijbrengen en bijhouden van specifieke kennis en deskundigheid voor diverse recherchespecialismen. Op het terrein van de rechtspositie wordt in het kader van het onderhoud Functiewaarderingssysteem Politie referentiemateriaal ontwikkeld waarmee korpsen door henzelf op te stellen

functieprofielen voor vakspecialisten kunnen waarderen. Het loopbaanbeleid, met uitzondering van het Landelijke MD-beleid, als onderdeel van het personeelsbeleid is een primaire verantwoordelijkheid van de korpsen.

26

Op welke wijze kan de Tweede Kamer het doelmatig gebruik van recherche-informatie in de toekomst beoordelen? (blz. 12)

De Algemene Rekenkamer spitst haar bevinding toe op doelmatigheid in relatie tot de kwaliteit van de recherche-informatie. Door de rekenkamer wordt terecht geconstateerd dat de bedoelde meta-informatie waarmee deze doelmatigheid kan worden beoordeeld ontbreekt. In het kader van het project ABRIO wordt dit punt nadrukkelijk meegenomen. De uitkomsten van de door de rekenkamer aanbevolen pilots die onder auspiciën van ABRIO zijn gebracht zullen standaarden moeten opleveren waarmee de informatievoorziening waar het gaat om beheersinformatie verder vorm en inhoud kan worden gegeven. Wij zullen de Tweede Kamer in de begrotingscyclus rapporteren over de voortgang van de pilots

28, 29 en 30

Wat is gedaan om de CRI voorposten tot een succes te maken? Waar heeft kennelijk het één en ander te kort geschoten? (blz. 12) (28)

Is de regering van oordeel dat, juist omwille van een effectieve en efficiënte criminaliteitsbestrijding, de CRI weer directer en daarmee centraler dient te worden aangestuurd door de minister van Justitie, teneinde hiermee tevens de grote onderlinge verschillen tussen de CRI-steunpunten te voorkomen? (blz. 13) (29)

Hoe beoordeelt de regering die verschillen? (blz. 13) (30)

In 1991 heeft de CRI vijf Afdelingen Recherche Informatie (ARI's) verspreid over het gehele land opgericht als eerste aanspreekpunt en loket functie voor de lokale politie. Deze ARI's hadden onder meer tot taak ondersteuning op maat te bieden door het leveren van informatie, methoden, expertise en technieken. Doelstelling hierbij was de CRI dichter bij het veld te brengen en daarmee de verhouding tot het politieveld te verbeteren. De reorganisatie van de politie in 1994 noodzaakte tot herziening van deze opzet.

Door de regiovorming kwam de behoefte aan ondersteuning met eerstelijns recherche-expertise door de CRI grotendeels te vervallen en werd sterk het accent gelegd op de uitwisseling van recherche-informatie. Dat heeft er toe geleid dat in 1996 het proces in gang gezet is om de 5 ARI's om te zetten in Recherche Informatie Bureaus (RIB's) bij ieder regiokorps met een verschuiving in de taakstelling.

De belangrijkste functie van de RIB's is het leveren van een bijdrage aan de inrichting van het recherche-informatieproces, de optimalisering van recherche-informatie en de begeleiding van buitenlandse rechtshulpverzoeken.

Op dit moment zijn in de RIB's binnen de regio's en bij de kernteams circa 75 medewerkers werkzaam.

Het verschil in functioneren van de RIB's wordt in belangrijke mate bepaald door het verschil in fase van opzet en ontwikkeling van de informatiedesks bij de diverse regio's. Daarnaast verschillen de wensen van de regio's ten aanzien van het functioneren van de RIB's nog enigszins van elkaar.

Op het moment van onderzoek door de Algemene Rekenkamer bevond deze ontwikkeling zich nog in de eerste fase.

Het verschil in functioneren van de RIB's heeft geen relatie met de wijze waarop de CRI aangestuurd wordt door de minister van Justitie maar is

veel meer afhankelijk van de ontwikkelingen binnen het regiokorps waar zo'n RIB geplaatst is.

De gezamenlijke inspanningen van de regiokorpsen en het KLPD zullen erop gericht dienen te zijn dat deze verschillen in de toekomst zo veel als mogelijk verdwijnen.

31

Hoe functioneert ABRIO?

Het project ABRIO (Aanpak Bedrijfsvoering Recherche Informatiehuishouding en Opleidingen) is nadat in oktober 1997 het plan van aanpak werd ingediend in het voorjaar 1998 officieel van start gegaan. Het project is de samenvoeging van de door het Raad van Hoofdd commissarissen geïnitieerde project ACCACIA en de door het college van Procureurs-Generaal geïnitieerde project Kwaliteit Recherche. Samenvoeging is gebaseerd op het feit dat de beide projecten zich richten op de verbetering van de kwaliteit van het rechercheproces en op het besef dat er een onderlinge afhankelijkheid bestaat tussen de bedrijfsprocessen in de bedrijfskolommen van politie en OM. Zoals uit de naamgeving van het project blijkt richt ABRIO zich op alle elementen van het rechercheproces die, waar nodig, aangepakt worden om de criminaliteitsbeheersing kwalitatief structureel naar een hoger plan te brengen en effectiever te doen zijn.

Het project voltrekt zich in fasen. De eerste en feitelijk meest belangrijke fase, namelijk het creëren van draagvlak en consensus bij de vele actoren en instanties die bij de uitvoering van ABRIO betrokken zijn, zal als rode draad door het project blijven lopen. Tegelijkertijd is de fase gestart van het inventariseren van de kwaliteitsprojecten met betrekking tot bedrijfsprocessen die bij alle korpsen en alle parketten lopen of van start gaan en die onder de vleugels van ABRIO kunnen worden gebracht. Het moet daarbij gaan om projecten die een bijdrage leveren aan de hoofd-uitgangspunten van ABRIO met betrekking Sturing, Uitwisseling en Samenwerking (SUS). De inventarisatie heeft geresulteerd in een projectenboek waarin de projecten zijn geclusterd naar de onderwerpen Werkprocessen, Informatiehuishouding, Criminele kaart en criminaliteitsbeeld, Afstemming in de keten, Resultaat en Sturing en Kwaliteit. Voor het cluster Opleidingen zijn er nog geen projecten benoemd. Als voorbeelden van projecten die bij korpsen en parketten lopen kunnen worden genoemd: case-screening (Afstemming in de keten); de ontwikkeling van een integraal criminaliteitsbeeldanalyse (Informatiehuishouding); het opzetten van infodesks voor uitwisselen van informatie over lopende onderzoeken op het gebied van overvallen (Informatiehuishouding); het opzetten van regionale informatieknooppunten woninginbraken (Werkprocessen).

De door de Algemene Rekenkamer aanbevolen pilots met betrekking tot informatie-uitwisseling tussen de korpsen zijn ondergebracht onder de clusters Sturing en Kwaliteit, Resultaat en Informatiehuishouding. Op de aan ons ter beoordeling en ter goedkeuring voorgelegde plannen zullen wij, naar wij verwachten, medio februari een beslissing nemen waarna ten spoedigste de pilots gestart kunnen worden. Wij menen dat dit project het veld en ons een adequate hulpstructuur biedt voor het blijvend verbeteren van de samenwerking in het veld en dientengevolge de informatie-uitwisseling positief zal beïnvloeden

32 en 36

Hebben de door de Algemene Rekenkamer bezochte politieregio's nu wel een concrete tijdshorizon van een goed functionerend informatie-knooppunt? (blz. 13) (32)

De Algemene Rekenkamer acht het van groot belang dat de aanpak en

werkwijze van de CRI steunpunten wordt verbeterd. Wat is de reactie van de ministers op deze aanbeveling? (blz. 15) (36)

Door de Raad van Hoofdcommissarissen is begin 1997 het plan van aanpak inclusief het tijdpad voor de inrichting van regionale informatiedesks vastgesteld. De inrichting van deze desks is een verantwoordelijkheid van de desbetreffende regiokorpsen en vindt op diverse wijzen plaats. Zo zijn er aantal regio's waar deze desks reeds volledig draaien en goed functioneren, terwijl bij andere regio's dit knooppunt zich nog in de opbouwfase bevindt. De voortgang van deze ontwikkeling vindt plaats in het kader van ABRIO en wordt van daar uit op de voet gevolgd. Wij onderschrijven het belang van verbetering van de steunpunten van de CRI in de regio's en de pilots zullen daarom tevens gericht moeten zijn op verbetering hiervan. Overigens is dit mede een verantwoordelijkheid van de desbetreffende regiokorpsen.

33

Zijn op dit moment alle regio korpsen en kernteams op de CRI-systemen aangesloten en zo ja hoe functioneert één en ander? (blz. 14)

Voor de aansluiting op de CRI systemen, geldt dat alle regio's en kernteams aangesloten zijn op de CID-subjecten index en met ingang van april 1999 zullen zijn aangesloten op VROS. Daarnaast zijn de RIB's, die in elke regio en bij elk kernteam aanwezig zijn, aangesloten op de verschillende CRI-systemen waaronder IPS. Deze systemen kunnen voortdurend ten behoeve van de regiokorpsen en de kernteams door medewerkers van de CRI worden geraadpleegd. Deze voorzieningen functioneren op zich goed maar zijn onvoldoende om te kunnen voorzien in de sterk toenemende behoefte aan recherche-informatie in het huidige tijdsgewricht. Vandaar de vele projecten die in gang gezet zijn om hier verdere verbetering in te brengen.

34 en 35

Welke aanbevelingen worden overgenomen? (blz. 15/16) (34)
De Algemene Rekenkamer heeft in overweging gegeven een breed opgezet proefproject te houden waarin de grootste politieregio's participeren. De minister neemt deze overwegingen over door middel van het opzetten van omvangrijke voorbeeldprojecten. Welke gevolgen heeft dit voor de overige politieregio's? Op welke termijn zal besluitvorming hierover plaatsvinden? (blz. 15) (35)

Zoals reeds eerder gesteld worden de aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer op hoofdlijnen overgenomen. De Raad van Hoofdcommissarissen heeft voorgesteld om te komen tot 8 projecten, te weten, overvallen, mensenhandel/vrouwenhandel, kinderporno, synthetische drugs, vuurwapens, woninginbraken, voertuigcriminaliteit en milieu. Om reden van beheersbaarheid stelt men voor op zo kort mogelijke termijn te beginnen met de 3 eerst genoemde waarbij het succes van elk project 1 jaar na de start gemeten wordt volgens het INK model (beschrijving, evaluatie, audits, visitatie). Alle regiokorpsen stellen 1% van het budget beschikbaar voor deze projecten.

Dit voorstel, dat voorbereid is door een werkgroep uit de Raad van Hoofdcommissarissen met daarin de korpschefs van alle grote politieregio's, wordt zeer binnenkort besproken in het Korpsbeheerdersberaad en het Hoofdofficierenberaad. Zodra de voorstellen hier behandeld zijn zal besluitvorming hierover plaatsvinden.

Binnen de CRI is, zoals mede uit vorenstaande antwoorden moge blijken, met voortdurend gewerkt aan verbeteringen van het interne functioneren. Hierin zijn een aantal belangrijke vorderingen gemaakt.

Hoe geeft de minister van Justitie thans invulling aan zijn gezags- en beheersfunctie ten opzichte van het KLPD in het algemeen en de CRI in het bijzonder? Hoe gaat de minister ten opzichte van deze, in essentie justitiële, diensten invulling geven aan zijn gezagsfunctie ná overdracht van de beheersbevoegdheid aan zijn ambtgenoot van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties? Wat is gezag zonder beheer en hoe is de volle ministeriële verantwoordelijkheid voor de opsporing van strafbare feiten in deze situatie gewaarborgd? (blz. 17)

De overgang van het beheer van KLPD van de Minister van Justitie naar de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties brengt geen wijziging in de verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie voor de nationale en internationale strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde, de uitvoering van de taken ten dienste van de justitie en de persoonsbeveiliging van de leden van het Koninklijk Huis en andere door het bevoegd gezag aangewezen personen.

Deels zal de Minister van Justitie zijn verantwoordelijkheid voor de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en de taken ten dienste van de justitie kunnen effectueren via het openbaar ministerie. De positie van het openbaar ministerie ten opzichte van het KLPD blijft ongewijzigd.

In het wetsvoorstel op basis waarvan het beheer van het KLPD overgaat van de minister van Justitie naar de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, wordt voorzien in enkele specifieke waarborgen voor de minister van Justitie, opdat deze minister diens verantwoordelijkheid voor de strafrechtshandhaving, alsmede voor taken ten dienste van de justitie en de beveiliging van het koninklijk huis optimaal kan blijven uitoefenen. Voor een goede aansturing van de politie zijn regelmatig overleg en goede afstemming noodzakelijk. In dat verband hebben beide ministers besloten periodiek met elkaar te overleggen over de politie. Voorts kan in dit kader worden gewezen op de onlangs ingestelde onderraad uit de ministerraad, de raad voor Justitie, Bestuur en Veiligheid.